

Põimukuu
18. päiv
2016

Nummõr
17 (367)

Leht mass 0.50€

UMƏ LEHT

VANA VÕROMAA RAHVA UMAN KEELN LEHT

**Mille tahtva inemise
maal ellä**

Kae lk 2

**Edimäne võrokõnõ
100 maratoni klubin**

Kae lk 3

**Ruitlanõ sai
politsei käest trahvi**

Kae lk 4



Tsiistren peeti Kaika suvõülükuuli

12.–14. põimukuu pääväl saiva võrokiilse ja -miilse inemise kokko Misso lähkül Tsiistre külän Kaika suvõülikoolin.

Sääl kõnõldi tuu Vana-Võromaa nuka elost ja ettevõtmisist, sai nätä-kuulda võrokeelist loomingut ja ütenukun arota, kuis mi kultuuriperänd saa tuõ paikklikku ettevõtlust.

Suvõülikooli lõpõtusõs arotõdi, miä tuu inemiisi maalõ ja mändse inemise maalõ elämä passisõ. Katõst maalõ tagasi tulnust perrest saa lukõ seo Uma Lehe tõsõ külle päält.

UL

Vanal-Võromaal om kerigunätäl

Eesti Vabariigi vahtsõst vabas saamisõ 25. aastapääväs kõrraldas lutõri kerik Vanal-Võromaal misjoninäädäli «Kae' üles!» (14.–21.08.).

Vaimulikõ ettevõtmisi om Võromaa praostkunnan Vahtsõliina, Kanepi, Võro, Rõugõ, Rāpinä, Põlva, Pindi ja Urvastõ kerikun ja ka mitmõn väikum-ban paigan.

19.08. tulõ Võrol Kand-lõ kultuurimajan konvõrents «Vaimulik tiijuh» ja 20.08. Põlvan Indsikurmun vaimulik laulupäiv.

Inämb teedüst saa kodolehe www.heldetaevas.ee päält vai Võromaa praavuski Salumõtsa Üllari käest tel 511 8271.

UL

Hädän hüürläisiga

HARJU ÜLLE
ylle@umaleht.ee

**Hainakuu alostusõst
pääle omma hüürläse
inemiisile tuska tennü:
sei nahka perämädse
maaska ja lätsi sis tõi-
si marjo kallalõ; tsus-
kasõ ka kõiki, kiä ette
jääse.**

«Mul õkva sai noorõmb tütar tsusada. Täl allergia viil kah, lätski tarõ mano rohto võtma.» üteli Verioralähküde Punni mahhetalo peremiis Pendi Raimond minevä tõsõpäävä kultuurimustikidõ korjamisõ man.

Raimond hinnaõ, et nii 10–15% maaska- ja mustka-saagist ja 20–25% vabarna-saagist läts külh hüürläisi kõttu. Mahhel mafatalol om maaska all 1,6 ha, vabarnat 0,3 ha ja kultuurmuskit 800 puhma.

«Vabarnaga om kõgõ hullõmb: avitas tuust, ku hüürläne paar palli är haukas, sis taad inämb müvvä ei saa, lätt moosipatta.» seleti Pent.

Tä üteli, et timä kandin es olõ siski kõgõ hullõmb hüürläne-aastak – minevä aasta olõ viil hullõmb olnu. «Sis pannimi külh pudõli-

püünisse väällä, õllõ vai moosi-viiga. Oi sinnä uppu näid külh armõdu hulki!»

«Pallõ tutva tullu timahava mi mano maaskit korjama – hüürläne olli tennü kodoaian puhta vuugi.» kõnõli Võro valla Loosu külä Peebu talo pernaanõ Kaaristo Ülle. «Meil hindäl olõ maaskit katsa hektäri pääl. Nii suurõ pinna man väega suurt hätä es tunnõ.»

Väikumba maaskakasvataja pidi külh saagi perõtsa kindidega korjama, ku es taha kõik aig hüürläsi käest tsusada saia.

No nakkas ka vabarna-aig läbi saama ja hüürläne omma hinnäst sisse säädnü uibuaida. Et ubinasaak tulõ timahava hää, sis jõvva-i hüürläne väega suurt kahõ tetä, a tüütü omma külh. Tsuskasõ spordivõistluisil, kohvikin, roniva morskanni ja egäle poolõ muialõ.

**Hüürläsi iks viisakalõ
vallalõ ei saa**

«Hüürläisi om külh inämb ku minevä aasta, a ei midägi väega esierälist.» seleti mutuga-tiid-läne Soonõ Villu. «Hüürläisi või olla ütenu kotussõn inämb ja tõsõn veidemb. Näütüses ütenu maahüürläne pesän või olla nii pallõ hüürläisi, et tunnuski hüürläsecuputus. Lämmi keväjälõpp passõ näile häste,



HARJU ÜLLE PILT

Hüürläne sei pallõ kodoia marjust tühäs.

jahhe juuni külh mitte, a päält tuu olõ jäl näile hää ilm.»

Soonõ Villu üteli tuud kah, et hüürläne tulõvagi väällä suvõ keskpaiigan.

«Pesäkunna omma täüs saanu ja inämb vahtsit hüürläisi ei kasvata – olõ-i vaia inämb püüdä vaglakõisi süütümis valgurikast kraami.» seleti tä. «Kül tulõ suur himo tsukru perrä, millest eläse täüskasunu hüürläne.»

Tsukru löüdvä hüürläne üles päämidselt käärümise löhna

perrä.

«Näist viisakalõ vallalõ ei saaki.» üteli mutugatiid-läne. «Ku pesäkotus om teedä, või tuu är häõtä. Ei soovida tuud siski tetä, võit tsusada saia. Peris häste tüütüse püünisse. Tuus tulõ võtta suurõmbat sorti putõl, panda poolõni kergelt käärüvät vedelikku täüs (olud vai veini lõhnas mano). Putõl tulõ kohegi üles riputa, hüürläne ronisõ hää meelega lõhna pääle pudõli sisse, kohe nä sis är upusõ.»

**Midä tetä, ku hüürläne
käest tsusada saat?**

**Võro Sūdameapteegi
nõvvoandja-kundõteenin-
däjä Kuslapuu Kaja:**

Ku varba vai näpu pääle tsusada saat, sis tuu ei olõ nii hull, a näütüses kaal om väega pää ligi, sis olõssi külh hää külmä pääle panda. Rahvameditsiinist soovida õrna ätikälappi, a päämine om iks külm – sis ei jõva tuu ollus nii kihä sisse minnä.

Ku inemine tiid, et om hüürläne pääle allergiline, sis olõssi tark allergiaruuh hindä ligi hoita.

Väikokõisilõ lätsilõ omma eräle tsilga, nuu kirotas toht-ri väällä. Suurõmbilõ omma tableti vai tinktuur.

Ruuh piät õkva võtta olõ-ma: allergiline šokk tulõ mõnõ minodiga, apteeki tuu aoga ei jõva. Midä tuu šokk tähendäs: süä või väega pessä, õhust või puudus tulla – võtt hõngulõõri kinni ja omgi kõiki!

Seoilmaaigu ei olta allergi-lidse õnnõ hüürläisi vasta. Muualdasõ, kiholasõ, parmu – kõig purõmisõ pääle või paistõ minnä, esieränis maalõ puhkama sõitnu liina-inemise.

Mis väega häste avitas, ku olõ sitikist paistõ lännü – Bittneri palsam. Tuu võtt süüdü kotussõ väega häste tagasi. Olõ inemisel jalg nigu eellevandil: lapp lahjõmbas tettü palsamiga sai pääle ja olõ kõrran!

Vana-Võromaa kunstnigõ kink tetäs vallalõ Võro liina sünnüpääväl

LEIMANNI EVE

59 Vana-Võromaa kunstnikku kinksevä Võromaa muusõumilõ üte uma pildi, Võro liina 232. sünnüpäävä-pido (19.–21.08.) edimäd-sel pääväl kell 19 tetäs Vana-Võromaa kultuuri-kuan pildinäütüs vallalõ.

«Muusõumi kunstnikko olõ-i seo vabariigi aigu tävõndet.» seleti ettevõtmisõ vidäjä Huulõ Jana tuud, mille sai kunstnigõ käest küsütüs, kas nä omma nõun uma pildi är kinkmä. «Seo näütüse tüü jääseki fondi, et ka tulõvaidisi põlvi jaos jääsi tääm-bäidsist kunstnigõst jälg.»

Huulõ Jana üteli, et näütüs om kirriv ja värviline, nigu Vana-Võromaa esi omgi – olõ-i üte vitsaga lüüdü. Ka kunstnigu omma egäüts esimuudu, nii tunnõdu nime ku vahtsõ tulõja noorõmbast põlvõst.

Graafik Kuksi Viive (64) kinkse är kuivnõglatehnikan tettü pildi «Haug ja vesiruuus.»

«Otsõ väällä värskebä tüü, miä olõ es müümises vai tõisilõ miildümises tettü, a om uma mõtõ hindä jaos, põhalikult ja mõnuga läbi tüütüdes.» seleti kunstnik. «Vesiruuus om illos, kõigilõ nätä ja kittä, peesütäs päävä käen, tohe ei puttugi – a juurõ omma iks mua scen. Havvõl olõ-i säänest illo, tedä püütäs – kontrast vesiroosiga. A haug või vesiroosi juurõ õgal aol läbi jürrä – ja omgi hepatamisõl lõpp... Nii ka inemise piäsi ei nii suurõlidsõ olõma – tiia ei ilmangi, miä hummõn saa.»

Graafik om ka Rāpinä-lähküdest Pahtpää küläst peri Hälvini Yyhely (23), kes pidä hinnäst muinasjutuligust multi-filmiligus, jutustavas, läbini romantikust kunstnigus.

«Kiäki üteli mullõ, et mu tõien om tunda kodokandi, Võromaa müstilist aurat – esierälidse eläjä, maastigu, sükäv mõts ja egä pilt jutustas mändsegi luu.» üteli tä. Näütüsel valisi tä ofordi ja akvatinta tehnikan

sükävtrükiliche «Vana armsa maja», miä timä silmin kõnõlõs isikusõ lahkiminekist.

Piltnik Hvingija Temuri (37) üteli, et Lõuna-Eesti om iks olnu timä inspiratsiooni läte. Võrol ja Põlvan elänü ja koolin käänü miis pidä parhilla Talnan Okapi galeriid. Näütüsel antu pilt «Sa olõ-i ütsindä» om tett koskil Urvastõ ja Kuldri vaihõl. «Sõidimi külmal vahtsõaastakuu pääväl ja näimi kesk lakõd tii pääl kedägi kõndman. Väiku poiskõnõ suurõ sällakotiga kesk «mittekoskit»... Tuu pilt and teedä: mi olõ-i ütsindä.» kõnõli Temuri. «Kõgõ om kiäki lähküen, õnnõ mi ei näe vai mõista ei otsi...»

Näütüse tõnõ kõrraldaja ja uma maaligi näütüse jaos kinknu Raagi Andrus (33) üteli, et kõiki tõid ja kunstnikko kaiõn tulõ tälle ütõhoitmisõ tunnõ pääle. «Seo ettevõtmisõ tähendäs mu jaos juuri tähtsäs pidämist ja tulõtas miilde aigu, ku ma esi lätsõpõlvõ-koton edimädse tõsitsõmba maali valmis tei.» üteli tä.

Vana-Võromaa kunstnigõ näütüs «Siin ma olõ» om edimäne pääsläne suurõmbast

etvõtmisõst. Tulõvast aastast lätt näütüs Eestit pite rändämä (Rakverre, Põlvahe, Valka, Pär-

nuhe) ja väällämaalõgi. Näütüse päält pandas kokko ka raamat kunstnigõ tutvastegemises.



HARJU ÜLLE PILT

Raagi Andrus Prangli Anne maalitu trummiga ja Huulõ Jana Liivati Lola maaliga. Mõnt muusõumilõ kingitüt pilti saa kaia ka www.umaleht.ee päält, tõisi näütüsel (vallalõ nikani ku 2.10.2016).

Maalõ tõmbasõ juurõ ja uma inemise

Võrokõisi Kaika suvõulikoolin Misso lähkül Tsiistren (12.–14. 08.) märgotõdi tuust, mändse inemise tahtva maalõ (tagasi) tulla ja kuis paigapäälidse inemise näid avita saava. Tuust kõnõlõmisõst jäi hõfoma mitu tähtsät asja.

Üts om tuu, et maaclost tohe-i maali mäenestki roosat pilti: roosamanna külge kliipüs egäsugust kahtlast rahvast, kiä om liinan mändsegi käksi kokko käändnü ja luut tuu iist maalõ är paeda. «Olõmi sändsit liina tagasi avitanu, no tuu om eski leebelt üteldü, tegelikult nõstnu,» tunnisi «Tule Maale!» ettevõtmisõ iistvõtja Niilo Tiit.

Tõnõ tähtsä asi om, et maalõ ei tuu inemiisi vaba tüükotus vai tõistpõte – maalt ei vii inemiisi är tuu, et tüükotussit ei olõ. Inemine taht maal ellä, ku täl omma sääl juurõ ja/vai iin tutv-sõbra. Tüü ots tä esi. Inemine tund rõõmu, ku timä latsõ saava luudusõ seen ülces kassu, et kotost om mõni samm seenemõtsa ja ku tä taht, tege sanna ja küdsä välän lihha, ümbre omma uma inemise.

Tuust tulõ umakõrda välä sääne tähtsä asi, et maalõtulõja piät paikliku kogokunnaga kokko klapma. Ku ülearmo suur ökohull lätt talomehega mürgüpritsi man taplõma vai pand tõkkõpuuga kinni küläravha tii järve viirde, sis piüird kogokund vahtsõ inemise vasta.

Tuugi tull jutus, et vallavalitsus saa iks külh maalõtulõjat avita, kukki või arvada tõistpõte. Rõugõ valla päält om nätä, et ku annat tegüsäle inemisele maatükü kätte, sis maja chitäs tä sinnä esi pääl.

HARJU ÜLLE, päätoimõndaja

UMA LEHT

Tulõ välä egä katõ nädäli takast neläpäävä
Toimõndusõ aadrõs: Liiva 21, 65609, Võro liin
E-post: info@umaleht.ee

Päätoimõndaja: Ülle Harju 78 222 21, 56 606 494
info@umaleht.ee

Keeletoimõndaja: Laivi Org laiivi77@hotmail.ee
Latsinuka toimõndaja: Mariko Faster 56 213 177
mariko.faster@gmail.com

Väläandja: Võro Selts VKKF. Trükjät: AS Võro Täht
Lehe väläandmist tugõva:



Uma Leht Internetin: www.umaleht.ee
Olõ Uma Lehe sõbõr:
www.facebook.com/umaleht

Vana pilt kõnõlõs

Eestiaignõ süük

Aastal 1967 olli ma verinuur kokk Seli sanatooriumin. Kiit-küdsäde tull suurõlõ hulgalõ. Sängükotussit oll sanatooriumin sada.

Kõõgi pääpernaanõ (ammõdinimi dicetõde) oll Kolt Hildegard, cestiaignõ kodumajandust opnu provva. Kõik tä keelu-käsü tulli täütä karvapäält. Igä päiv oll tä majan, ka õdakidõ ja puulbä-pühäbä. Elli tä ütändä säalsaman üle hoovi majan.

Ütskõrd pidi pernaanõ pühapääväs liina mineme. Menüü oll täl muiduki valmis tettu ja laohoitjal pühapääväne kaup küüki valmis tuudu. Önnõ liha jäi hummukini külmä.

PANGA MILVI



PILT ERÄKOGOST

Seli sanatooriumi kõõgihavas aastal 1967, luu autor om häält puult kaiõn kolmas.

Liha, teedäki, kah ette näüdätü – «lehmä korv», küllekotõga edeots. Tuust tull tetä kiirklops. Nii saisis menüün.

Mi olli koolin külh opnu sibulõklopsi ja koorõklopsi tegeme, pehmest lihast, a kiirklopsist es olõ ma uman elun midägi kuulnu.

Telefonni jo tuukõrd es olõ ja pühapäävä oll ka lühikese päävä kokal puhkõpäiv.

No mis mul vaesõl üle jäi. Nülgse ja klopsõ, savvuti ja havvuti. Lõuna aigu es tulõ sõõgisaali puult külh üttegi kurja sõnna kõõgihavalõ.

Ku provva Kolt liinast tagasi oll ja teedä tahtsõ, kuis pühapääväne sõõgitegu õnnõstu, saimi naarda ja mullõ jäi elus aos miilde, et umal aol oll kiirklops hakklihasoosti nimi.

Stokkeri tüüriistapoodi Võro müügipiirkunna juht Luiga Urmo (43) eläs ütten politseiuurjast naasõ Kati (44) ja noorõmba poja Robertiga (8) joba aastak aigu vagivahtsõn majan Rõugõn. Kodokotussõlõ tagasikõliminõ lätõ laapsahe, ku majachitüse kiuslik papromajandus välä arvada.

Mille Rõugõlõ tagasi tulliti?

Kati: Mi ei olõ Rõugõst kunagi peris är lännü. Võro liina kortõrilõ lätõsimi sis, ku vanõmb poig Kristen (23) oll nelä-aastanõ. A nädälivaihtusõ, suvõ olõmi kõik aig Rõugõn olnu: ma ei suta iks kortõrin ellä.

Ma arva, et innekõkkõ tulõvagi maalõ tagasi nuu, kelle juurõ omma maal. Mi kävemi häste palfo ümbre Võro liina kah maatükke kaeman. A ma piät iks hingen tundma, et seo om «mu kotus». No es olõ sääl säänest kotust.

Urmo: Mu vanõmba eläse Rõugõn kortõrmajan. Ku säält välä sõitsõ, näi kõik aig valla-valitsusõ plakati, et pakku om neli krunti. Ku peräkõrd valda kõlisti, olli nuu joba tõisilõ är lubatu, a sis kõlist Tiit (valla-vanõmb Tootsi Tiit – UL), et krundi jäivä vabas. Rõugõ vald pand iks väega palfo nuuri maalõ tuumisõ sisse. Vallal om sääne kampaania, et ku chität viie aastaga maja pääl, saat krundi pia ilma iist. Mi massõmi 2475 m² iist 247 eurot ja 50 senti. Hinna seen oll tii chitamine ja tsolgi viitorostigu krundi piirini tuuminõ. Notaritasu oll tuu iist kats kõrda kallimb ja Eesti Energiä küsse 2200 eurot!

Ku pallo aigu maja chitamise pääl lätõ?

Urmo: 29.06.2013 lüüdi kopp maa sisse, aasta tagasi kolisimi sisse – olõ-s aigu uuta (muhelõs). Kati: Elektri-, ventilatsioon- ja muid väikeisi töid teivä firma, a päämine tüümiis oll mu unu siist lähküst. No mi esi saimi kah kõvastõ mässädä.

Miä chitamise man kõõgõ rassõmb oll?

Urmo: No inämb külh es tahtnu säänest papromajandust läbi tetä! Ehitõslua saimi vallast

Luiga Urmo ja Kati: uman majan om iks hää ellä

laapsahe, a et krunti hindä nime pääl saia, pidi olõma valmis maja kasutusluba. Sis nakaas jandal pääl.

1.07.2015 pääl mass vahtsõnõ chitõssäädüs. Edimäde huuga kai vallaammõtnik tuust säädüstigust, et kuna majja ei olõ chitänü litsentseeritü chitajä, sis kasutusluba ei saaki. Ma ütli, et hallo, ku andsõti chitõslua, sis es olõ tuust juttugi. Kõik aig omma inemise esi hindäle majju chitänü ja nüüt piät firma chitämä. Tuu om absurd! Önnõs pand vald pää tüüle ja tekõ komisjoni, miä maja üle kai ja vasta võtsõ.

Järgmäne asi, miä välä tull: majal piät olõma energiämärgis. No ma lämmisti umma majja iks kimmähe: ku om üteldü, et tõsõ kõrda sainu lüü villa 20 cm, sis ma pandsõ 35.

No sai sis majalõ märgise C! Olõs olnu päävõpaneeli katussõ pääl vai maaküte, olõs vast saanu B! No meil om uma väiku katlamaja ja põrmanduküte.

Kas mõtõlõ esi välä, mäene maja tetä?

Urmo: Kati mõtõlõ välä, mäene piät olõma, ja ma olli nõun. Rehkendimi, et katõkõrdsõ maja tegemine tulõ iks odavam.

Kas kaaldsõt ka vana maja ostmist ja kõrdategemist?



Luiga Urmo ja Kati ütten poja Robertiga vahtsõ kodomaja man Rõugõn.

HARJU ÜLLE PILT

Youngi Aigi: kotun jõudsõ paiga vägi peräle

13 aastakka Inglõsmaal elänü Youngi Aigi (35) kolisi aasta tagasi Paganamaalõ vanalellä tallo ja naas Misso valla «Tulõ maalõ!» projekti juhtma.

Mille tagasi tullit?

Oll sääne tunnõ, et Inglõsmaa es olõ inämb tuu, midä mullõ vaia om. Sündü tõnõ lats, a latsõhoitminõ mass sääl nii pallu et kolm aastat, seeni kooni noorõmb lats kuuli saanu, ei saanu mi esi Eestimaalõ sõita ega mu immä hindäle külä kutsu. Pidimi nigunii kolima kas Inglõsmaal odavamba kotussõ pääl vai hoobis är.

Et Võrumaalõ elämä tulla, tuud paksõ mu miis. Tä om Lõuna-Aafrikan kasunu sõtlanõ ja sääl elämist es saanu ma kuigi är siiti. Meil oll uma kotus Paganamaal – Vana-Loksi talu

Mügrämäe kinnistül – ja sääl oll vähä remonti joba tettu.

Paiga pääl jõudsõ mullõ peräle viil üt suur põhjus, mille oll õigõ kodu tagasi tulla: vanavanõmbidõ roll latsi elun. Ma näe kõüdüst kasuman, rõõmu nii vanõmbidõ ku latsi silmin...

Tundsõ, et olli välämaal lännü nigu vähä «kaoma». Ummi juuri manu tullõn tundsõ, et elä sääl, kon saias must arru ja kon ma saa tõisist arru. Tundsõ, mäene om uma kotussõ vägi.

Tuu om sääne õnn, et saat maal ellä. Inglõsmaal piät maal elämises kas olõma sündünü sinnä vai olõma ulli rikas – maa om sääl väega kallis.

Kuis latsil Võrumaal lätõ?

Latsõ omma 2 ja 6, käävä Varstu latsiaian. Ku tullimi,

Urmo: Mul om palfo tutvõt, kes omma ostnu vana maja ja nakanu kõrda tegemä. Palfo omma mänselgi aol ütelnü, et olõssi tiidnü, et tuuga nii palfo janti om, olõssi vahtsõ chitänü.

Kuis poja koolinkäümine kõrraldõ om?

Kati: Robert lätõ celmine aasta Kreutzwaldi kuuli. Mul oll väega suur dilemma: olõssi tahtnu panda tedä Rõugõ kuuli, kon ma esi käve. Kävemi kaeman, väega kinä oppaja oll ja kõik. A poiss käve liinan latsiaian ja peräkõrd jäi tuu pääl, et tä saa sõpruga kuun kuuli ja liinast om hää muusigakuuli minnä. Nüüt om teedä, et meil om külh kergemb, a latsõl olõssi parõmb minnä esi kotost kuuli ja perän kodo. Maakoolin om hoobis tõnõ õhkkund ja mu süä seoniaoni haltas...

Kas maalt liina tüüle käümine võtt inämb aigu är?

Urmo: Kimmähe mitte!
Kati: Andsäk, a ma jõvva tüüle parõmbalõ, ku kortõrist jõudsõ. Mi ei olõ ainukõsõ, kes tuud kõnõlõsõ. Politseisse käävä inemise Vahtsõliinast ja muialt, nä jõudva inne tõisi.

Mis Rõugõ elo man miildüs?

Kati: Väiku kogokunna elo om peris põnnõv, suurõmba

ütõise käümi kõik läbi.

Urmo: Ma lätõ priitahtligus pritsimehes, a ei olõ jõudnu viil midägi är tetä. Mullõ miildüs, et ku ma taha grilli, lää terrassi pääl ja panõ grilli tüüle. Liinan panõ kana ahju, a tuu ei olõ tuu. Mullõ miildüs mõtsan seenen kävvü, olõ jahimiis. A ku ma Võrolt lää jahti, sis piät tunn aigu varramba säädmä nakkama. Rõugõst lää ütõkõk kellega, liinast ütõndä läät ja ütõndä tulõt...

Kas olõti elon mõtõlnu hoobis tuu pääl, et minnä elämä välämaalõ?

Urmo: Ma käve kunagi Ahvenamaal tüül. A mullõ es passi: tahtsõ iks koton perre man ellä. Perrega elänü välämaal külh: sääne tunnõ tekki, ku ellimi kuu aigu Ameerikan Linda-tädi man.

Kati: Mul iks es tekü tunnõ, et tahassi sinnä jäiä. Ma taha ummi inemiisi, ummi sõpru hindä ümbre.

Mändse plaani omma?

Kati: Ku pensionilõ saa – politsein saa 50aastadsõlt –, sis äkki nakka maasikit ja tomatit kasvatama. Kõõgõ parõmb olõssi kävvü kolm päivä tüüle ja vahe-lusõs tennü midägi füüsiliist.

Küsse HARJU ÜLLE

Kuis koton tüüd sait?

Inglõsmaal avidi reklaami-agentent kampaaniid tetä. Näütõses kuis ütõ puust pleiäts, mille seedripuuseeme otsa krutit, saata müügile üle terve ilma.

No säänest tüüd muiduki Võrumaal ei olõ. Taad «Tulõ maalõ!» projektijuhi ammõtit soovõtõdi Võru maavalitsusõst, kohe ma üle tüükotussõ pääl kandidiirse. Nä arvsi, et mul om ülearmo pallu energiät kontori-tüü jaos. Lätõ sis Misso valda

Küsse HARJU ÜLLE



Youngi Aigi.

HARJU ÜLLE PILT



VEEROJA URMASSÕ PILT

11.–14. põimukuu pääväni peeti Haanimaal joba kuvõndat kõrda suidsusannanädälit, kokko tull' pia 300 sannasõpra.

«Ega suidsusannanädäl om olnu uma näoga. Timahava oll' pallõ sannalisi, kes varõmp kah joba künõn,» üt' suidsusannanädälil pääkõrraldaja, Mooska talo pernaanõ Veeroja Eda.

Nelläpäävä tull' sannasõbra kokko Mooska talo suidsusanna, sannaõdagut vidi iist Veeroja Eda ja Kalkuna Mari. Puulpäävä säivä mehe Väike-Palomäe taloh Jalaja (Jallai) Aivari nõvu perrä alust üte vana sannakõsõ ümbre nõstmisõs ja praavitamisõs. Naasõ teivä kiiku ja vihtu. Iloõdak oll' päävälidse ilma ja mõnusa meelega. Tulõ pääl oll' tiipada. Oll' igihaljast laulu ja rahvalaulu, mida sai üteh laulda, a ka Kalkuna Mari autorilaulõ kontsõrt. Muusiga vaihõl kõnõl Viidu Tõnis umast elost Haanimaal.

Puulpäävä küteti sanna ja kääti perre kombide perrä sannah. Pühapäävä kaeti mitmõsugumaidis sanna, tetti Munamäel ütehuuh näputüüd, süüdi suumaputru ja laulti üteh.

UL



KROONMÄE AIVARI PILT

Võrokõsõ Seto kuningriigi pääväl. 6. põimukuu pääväl peeti Setomaal Verskah 23. kõrda Seto kuningriigi päivä. Uma saatkunnaga olli välän ka võrokõsõ. Et võrokõisi siän om vanatehnika avvu seen ja Võro liinan om teküs vanatehnigaklubi Vânt, sis sõitsõ saatkund Setomaalõ krusa ehk GAZ-63 (1960) kastin. Pildi pääl tervitäs Setomaa vahtsõit ülembsootskat Leima Aarnet massina umaniik, vanatehnigahuvilinõ riigikogolanõ Padari Ivari, võrokõisi lippu lehvitas Võro liinapää Allassõ Anti ja kübärät nõst Võro instituudi direktri Kuuba Rainer. Võrokõisi massina kasti mahtu ilosahe är ka Mulgimaa esindäjä ja mulke käen lehvis ka Mulgimaa lipp.

UL

Edimäne võrokõnõ juussõ 100. maratoni

Pangi Annika: vintskus ja tahtmisõ vägi tull' maatüü tegemisest

HARJU ÜLLE
ylle@umaleht.ee

«Puulahkmisõst ja muust maatüüst omgi tuu vintskus ja tahtmisõ vägi tull'!» selet' Mehkamaa naanõ Pangi Annika (48) tuud, kuis tä om jõudnu sada kõrda maratoni är juuskõ (maraton = 42,195 km).

Annika jaos pidolidsõ numbriga Mispo maastigumaron oll' 30. hainakuu pääväl Pärnumaal. Õkva Uma Lehe intervjuu pääväl sai tä sälgä aia Eesti 100 maratoni klubi hamõ ja panda kaala medälil.

Uhkõ iks – edimäne võrokõnõ, 2.–3. naanõ ja 13.–14. cestlane, kiä sändse vägitükiga toimõ om tulnu. Noid tõisi kotussit jaga Annika uma Harjumaalt peri Valga sõbranna Kaldami Viiaga (43).

«Mi olõmi 95 maratoni kuun juusknu, ütenuun naksmi pääl ja 100. maratoni juussõmi kah kuun,» kõnõl Annika. Edimäne maraton oll' 12 aastakka tagasi. «Ku tuu läbi sai, sis mõtli külh, et no oll' edimäne ja perämäne,» muheli Annika. «A sis juussõ järgmäne aasta tõsõ ja nii tuu

lätõ. Ütskõrd leüdsõmi, et ei olõki inämb saani palfo maad, ja mõtlimi, et teemi sis är.»

Annika üt'el, et tä olõi olnu määnegi suur sportlanõ. «Varstu keskkooli iist käve umal aol külh võistlõman ja kohalikul võistlusõl olõ tulnu Mehkamaa Hipõs,» muiaõ tä. Mõnistõst peri Annika eläs parhilla Sarun. Trenni tä suurt ei tii: mõnikõrd juusk väiku tsõõri, sõit rattaga imä poolõ vai tege kepikõndi. «Maratonil om mu tsiht lõppu jõuda, mitte tulõmust takan aia,» üt'el tä.

«Annika juusk maratoni väega targalt,» kitf luulõ- ja joosumiis Contra, kellel om läbi joostu 51. maratoni. «Umal 100. maratonil sai tä must veidükese iist är tõsõ poolõ algusõn, ja kül ma püüdse, a aigupiten tä mul iist är lätõ. Ma juussõ esi jummalast kinäste, vällä arvada paar silmäpilku, ku är vässü, a Annikal oll' iks must kimmämb samm ja aigupiten tekk mukka vahe suurõmbas. 9 minutit (Annika aig 4:59:14) sai lõpus.»

Annika om nii kimmäs naanõ, et olõi üt'egi maratoni poolõ päält katski jätnü. Pia viis tunni jutti om külh ikäv juuskõ, no Annika märgotas

tuust, midä koton vaia tetä, vai kaes luudust. Tuud esieräns vällämaal juuskõn.

«Vahepääl tekkü meil sääne maratoniturism,» jutust' tä. «Kävemi ilma pite: maraton üt'enu kultuuriprogrammiga. Iisraelist New Yorgini.» Päält juuskmisõ miildüs tälle aiatüü ja mälumäng, tä om ka naiskodokaitõsja.

Annika tüü om Eesti piiri valvminõ. «Pääl naksi Vahtsõn-Roosan, sis lätsi Valka ja no olõ Luhamaalõ jõudnu,» üt'el tä. «Vastapidämist and tüü juuskmisõlõ ja juuskminõ tüüle.»

Annika härgüf ka paari tüükaaslast maratoni är juuskma. «No nä võti iks päält tuud lühembä maa pääl tagasi,» muiaõ Annika.

A tälle miildüs hinnäst proovilõ panda. Annika om läbi tennü sändse rassõ võistlusõ nigu Võhandu maraton (100 km vii pääl sõitu) ja Haanja 100 (100 km juuskmist). ««Kõva mehe joosuga» saa kah toimõ, cestni naanõ om kimmäs!» muiaõ tä. Tuu võistlus tähendäs kümnet kilomiitret üle hainapallõ vira, läbi jõõ, mua, võsu jne juuskmist.

Annika kolmõst latsõst omma kats noorõmbat kah

maratoni läbi juusknu. A miis Margus om hoobis lõõdsamiis. Ildaaigu meisterd' tä hindäle esi ka Teppo tüüpi lõõdsõ (Tartese Heino abiga).

«100. maratoni man tull' meil luulõtus: mees see mängib lõõtsapilli, naine jookseb varbad villi!» muheli Annika. «Mullõ miildüs ka sõpru ütlemine, et ku naanõ juusk maratoni, ei jõvva miis egä kilomeetri kotsilõ kannu õlut är juvva. Taa ütlemine om tulnu ka tuu pääl, et Margus korjas õllõpudõliid: nii 1300 tükkü om joba kokko.»

Järgmäne võrokõnõ 100 maratoni klubin om arvada Põlva naanõ Suurõ Maichl (40) – juuskõ om täl tuus viil kümme maratoni.

Võrokõisi juustu maratoni:

Pangi Annika – 100
Suurõ Maichl – 90
Hendriksoni Tõnu – 75
Tupõ Ain Ivar – 56
Contra (Konnula Margus) – 52

Kipõ seto:

Obinitsa miis Ivanovi Ivar (32) juussõ sügüse vahtsõ Võro maakunna rekordi (2:24.03) ja oll' minevaasta Eesti 4. maratoniimiis.



HARJU ÜLLE PILT

Seo pildi pääl om Pangi Annikal 100. maratoni hamõ edimäst kõrda sällän.

Piiri Kük – viis aastakka võromaist mekki

HARJU ÜLLE

Vahtsõliinast peri sõsaridõ Guerrin Triinu (42) ja Karu Kadri (33) võromaisõ söõgi valmistajal Piiri Kük sai täus viis aastakka.

«Edimält teimi Vahtsõliina

kandsih Piiri kõrdsih keskao süüke, a sis saimi arvo, et meid huvitas kõõgõ inämb Võro kük,» kõnõl Guerrini Triinu.

Naasõ käve kats aastat Vana-Võromaa söõgimeistriid pite söõgioppust korjaman ja panni kokko «Võromaa söõgiraamad» (2014). Huviliidsilõ tetäs uma söõgi laudu, umma söõgitarrõ ei olõ julgunu nä viil valla tetä.

Triinu üt'el, et Võromaa süüke tegemist om olnu laapsamb

är oppi – oppajit viil om. «Keskaõ retsept om kirän sakõst säänest muudu: võta üts suur härg ja panõ patta, noid ja noid asjo mano,» muheli tä.

«Ku saat sändse meki kätte, et inemine tund, et täpselt säänest tekk vanaimä, sis lätt õkva määnegi uss kõrras vallaõ: inemisel tulõva miilde latsõpõlv, juurõ, vana luu,» üt'el Triinu. Üts sääne ussõ vallaõtegiä om olnu kõrnõvõiuileib, a ka kanõpist tettü söõgi.

Triinu üt'el, et söõgi täpsä mekk ja vällänagemine om inemiisi jaos armõdu tähtsä: «Üts inemine kõnõl, et timä imä oll' tennü mehe puhtõlavva pääl täüdetüüd tsiajalgu. Tsiajala otsah omma sändse väiku luuotsakõsõ. Kiäki oll' nuu otsakõsõ är võtnu ja tuha sisse visanu. Säält tuha seest oll' imäkene nuu üles kořanu, puhtas mõsknu ja jäl tagasi tsiajalgu otsa pandnu – et olõs nii, nigu om kõik aig olnu, ja

kaonu miis olõs rahu olnu.»

Söõgikraami kasvatõõ Triinu ja Kadri päämidselt esi, piimä-lihha otsitas külä päält.

Määne om sõsaridõ meelest hää suvinõ uma süük? «Haara kõkkõ, miä uman aian kasus, Karu Kadri praadileevõtort «Tõsiga hää!» sai 2014. aastal Nami-Nami söõgiportaali esämaaliidsi tortõ võistlusõl kõõgõ parõmba sooladsõ tortõ preemiä.

PILT ERÄKOGOST

mõtsast siini mano, üt'enu lihaga patta hauduma ja väega hää saa,» kitf Triinu.



Vankriratta tõiva hädä kaala

KROONMÄE AIVAR
Urvastõ khk

Nii kuuma suvõ es olõ inne perämäst ilmasõta tükki aigu nättü. A vili kasvi illus. Rükä olf jo tükki aigu pestü, et siimnevillä saia.

Urvastõ kihlkunnan kõndsõ kats ütekülämiist müüdä tiid. Mõlõmba noorõmbapuulsõ talupere-mihi poja.

Eeläõdagunõ simman kõrvakülän andsõ tunda. Pää olli olgõ pääl ilmadu rassõ ja suun olli vist kassi kusõl käänu. Mõldre veski paisu alt juudu vesi olf läm-mi ja es taha sukugi pääd ravitsõda.

Üts miis löudse, et ei avita siin miski, piät koskilt pääparandust saama. Poolõ versta päält nakaõ tutva talu paistma.

Peremiis olf vahtsõ vankriratta aidakaartõ veere ala tahenõma säädnü. Tii vei aida takast müüdä ja ku unt-sandsagu aida kotsilõ saiva, lätõ üte mehekese haigõn pään palama tulõkõnõ. Ega taluperemehel kotun õks viina ei olõ ja kitsivõitu ka tõõnõ, sis ei lää käänu. Võtami parõmb vankriratta ütõn.

Mehe haari ratta kipõlt kangli ala ja juussõ viil kipõmbalõ mõtsa varju – peremehel katõraudnõ, kes tuud tiid, mis saa, ku näge.

Pääle mõtsa tõmsi pisu hinge ja peivä plaani. Üts miis sis arvas, et võisi minnä timä naabri poolõ. Tuul suur talu, hulga sulatsit, noidõ jaos õks midägi hoitas. Tõnõ miis olf nõun ja nii säctigi



KOHA PRIIDU TSEHKENDÜS

sammu sinnä.

Naabrimiis kamand aida man, ku untsantsakit näkk. Edimäde valuga tahtsõ kõl-gusõ ala juuskõ, a joba nätti tedä. «Tere, kos sul kipõ? Kae, meil kats vahtsõ vankriratast. Osta är!»

Naabrimiis aiõ vasta, et olõ-i talle rattid vajja. Hindäl olõman. «Kulla miis. Odavalt annami. Meil pää haigõ. Lövvä ütõ putõl riigiviina ja ratta omma su uma!»

«No ku pudõli iist, sis võinu jo arki võtta.» arvas naabrimiis ja käve tarõ man är. Nuurmehe kaksiva punni päält, häämeelen tennäsivä ja panniva sis tulistvalu edesi.

Ratta ostnu miis märguf, et ega na õks õigõ ratta olõ-i, ku nii odavalt mõivä, ja tsusas ratta aidan salvõ rüki sisse.

Aida kõrval kuivusõn kai kafoipõskõnõ peremehe tege-misi ja ku tä õdagu kodo lätõ, kõnõl, midä näkk, ka esäle ja imäle.

Nuu es panõ poiskõsõ juttu edimäste milleski, a ku järgmine päiv kuuliva, kuis külämehel vankriratta selge päävä aigu är olli kaonu, võtsõ esä poja ütõn ja lätõ vallamajja. Kõik, midä kafoipõskõnõ nännü olf, sai konstaablilõ är seletädüs.

Valla konstaabli võtt õkva jalgratta ja sõif paiga pääle. Vankriratta är käänu mehe sai tä kuivusõ mant kätte – pere-miis segäsi villä. Kafoipõskõnõ kurjam es tulõki hummogu tüüle. «Läämi aita!» kamand konstaabliherrä.

Peremiis lätõ näost punatsõs ja es saa sõnnagi suust. Halb aimdus pitsit hõngutoru kokku.

Ku tä aidaussõ valla tekk, marssõ konstaabli rüasalvõ manu, tsusa käe vilä sisse ja tõmmaõ vällä vahtsõ vankriratta. Segäsi sis viil paar kõrda rüki ja ku midägi es lövvä, kärä: «Kos tõõnõ om?» Peremiis võtsõ tõõsõgi ratta vällä.

«Panõ hopõn ette, ratta vankri pääle ja sõidat mul takan!» kurjus konstaabli.

Konstaabli sõif jalgratta-ga iin terve külä läbi, käänd sisse igä peremehe ja popsi poolõ. Kõigiga tekk konstaabli juttu, kül maast ja ilm-mast. Egas kiäki käänuvõõda es jätä tuud kah, et mis tuu külämiis sul takan sõit.

«A timä? Timä vii varas-tõ vahtsit vankrirattid ta-gasi!» muiaõ konstaabli egä kõrd taa käänuvõõda pääle.

Saigi trahvi är!

Ma sai kah lõpus liiklustrahvi. Tulli Kalamajast, määnegi pulstin pääga õkoimä uma Škodaga sõitsõ Pelguliina piiri pääl õkvall tii pääle ette, sõs jäi kesk tiid kintsu kraapma. Ma pidurdi, kuis jõudsõ, sõs andsõ veidükese gaasi, sõit-sõ kõhvitsõjast müüdä ja kurvõ takan ronisi politsei joba erämassinast vällä ja saaisõ mullõ tii pääle ette.

«Kas ti tiäti, ku kipõstõ tan või sõita?» küsse politsei-mundrin nuurmiis. No muidoki tiidse, 40ga, egäl puol omma märgi ülõn.

Kutsuti politseimassinah. Nuurmiis ja näio naksiva mul-lõ trahvi kirotama. Veidükese andõak olf olla. Politseitütrik kai üle ola mu pääle, nigu olõs mu koolnu tükelsõikmisõ päält kätte saanu.

Ulf olokõrd, a es taha ulli muljet jättä ja küsse nigu muu-siän, kas nä tiidvä, ku pallo maa orbitaalkiirus om. Kaiva mullõ mõlõmba suuri silmiga otsa. Aviti sis näid ja ütli, et pia 30 kilomeetrit sekundin. Õks kaiva suuri silmiga.

Sõs näio küsse, et mis tuust. Ütli, et ma ei tiä, mispiten maa ümbre kää, a ku juhtumiisi vastapiten mu auto tsihiga, sõs tulõ õigõ tulõmi saamisõs maa orbitaalkiirus mu massina kiirusõst maaha arvada. Mis mõttõn, küsse nuurmiis. Ku ma sõitsõ 55 kilomeetrit tunnin ja säält 30 km sekundin maaha arvada, sõs tulõ hoobis teil mullõ massa.

«A ku maa tõistpiten ümbre kää.» pomisi näio. «Pallo sõs üle lätõ?» Sõs om sitastõ, vast-si, sõs pallõ ma väega vaban-



RUITLASÕ OLAVI,
trahvitu miis

dust, sõs olli ma joba kolmanda kosmilidsõ kiirusõ lähkül, miä om 42 km sekundin ja miä om joba küländ kipõ, et Pääväsüstemist vällä minnä.

Noorõ olli väega tiidmishimolidsõ, kaiva suuri silmiga ja kulssiva, midä hallpää kõnõlas. Sõs võtsõva aparaadi vällä ja käsksevä sinnä sisse puhku. Puhksõ, õhk olf puhas. Kaiva aparaati ulli näoga ja ma ütli, et suurõmbat asja puhkpillimiis ma ei olõki, a ku teil kitra olõs, ma mängis kolmõ-nellä duuri pääl Pulga Jaani «Mongoolian om Ulaan-baatar» är.

Olliva joba väsünü näoga ja naksiva trahvi vällä trükma. Trüksevä vällä ja tsuksiva mullõ nõna ala, et kirotada alla. Ma kaibsi, et tuuga om viil tuu hädä, et ma olõ väega kulssa miis, ma olõ tunnõl luulõtusõ «Eda ja Litsivedaja» autor ja mu allkiri om täpsele sääne-sama nigu mu autogramm, kas ma es saanu tuu kotsilõ sõs määnestki papõrd, et mu allkirja sihtotstarbõlisõlt pruugitas.

Joba väega väsünül kaeti. Kurvalt ja väsünül. Nuuril ei olõ inämb säänest võhma nigu vanastõ, säändse inämb üle jaanitulõ ei hüppä. Önnõ energiajuukõ pääl ludistasõ.

Vahepää olf joba parküm-mend autot 50–60 kilomeetrit tunnin müüdä kupatanu. Mul naas nuurist hallõ. Ödak joba käen, nä ei saaki mu peräst niimuudu umma leeväpätsi kätte. Kiroti alla, 60 eurot, seokõrd tõõtõstõ mitte niisama, a ausalõ rassõ ja tüütü tüüga vällä teenit.

Tossu Tilda pajatusõ

Värski pilk spordi pääle

Seo suvi olf inne olümpiät Eesti kõgõ suurõmb rahvaspordiüritüs telekast jalgpalli Euroopa meistrivõistluisi kaeminõ. Mihi seltskunnan olf jututeema nummõr ütõs iks jalgpall.

Üts Võromaa miis, kedä jalgpall sukugi es huvida, tundõ hinnast sandistõ – olõsi nigu ainukõnõ ulf seltskun-nan. Tä otsust, et nui neläs, kaes vähämbält finaali är.

Pääle süüüüd, ku Portugali miiskund olf Prantsusmaa umalõ 1:0 tuulõ ala tennü, kõlõs tuu miis jalkafännist sõbralõ. «Midägi hullu om juhtunu vai?» hiitü sõbõr.

A jalka-võõras miis kõhis tõsõl puol: «Tiät, kuis seto külh parhilla rõõmustasõ!» «Mille?!» «A Eder lei väreh-ti!» sai jalka-võõras miis kah päävoolu-jututeema sisse uma

sõna är üteldä.

Kõva paugu miis

Parhilla om pallõ juttu spordist. Olümpiä jo! Eesti rahvas om iho liigutamist aost aigo tähtsäs pidänü. Muidõ vast olõs mi väikul rahval olnu rassõ püsümä jäää.

Aastit peivä Võro ja Valga haridusammõtnigu sõpruskohtumiisi spordin. Tuu mano käve iks ka väiku nali.

Ütskõrd anni Valga naasõ vällä kõva paugu mehe erä-avvohinna. Tollõ sai kuulsa Eleranna Vello, kes põrof õhupüssast säändse kõmagu, et võtt saina rappuma.

«Hää, et tä pauku teten esi vakka olf, muidõ võinu midägi ümbre sata ja katski minnä.» naard ütõs ku tõõnõ, kes Vellot häste tiidse. Vello olf kuulsa uma väega kõva helü perrä.

Latsilõ

Latsinuka toimõndaja:
Fastrõ Mariko,
tel 56 213 177

Latsinuka tugõja:
Eesti Kultuurkapitali
Võrumaa ekspertgrupp



Otsi' taast tabõlist üles kõik tsirgunime'! Perrjääänüist tähist saat kokko üte tsirgunime. Tuu nime perrä tundas mõnõl puol häniläst (eesti keeli linavästrikk).

Tsirgu omma: hähn, hänilänc, kodask, kurg, kägo, karg, lõokõnõ, mõtus, piho, punnpaap, pääslänc, tigalanõ, varõs, üükakk.

E	N	Ä	L	S	Ä	Ä	P	H	K	T
K	H	S	Õ	R	A	V	K	Ä	K	I
U	Ä	U	O	H	I	P	S	N	A	G
R	H	T	K	Ä	G	O	A	I	K	A
G	T	Õ	Õ	Ä	S	I	D	L	Ü	L
B	I	M	N	H	R	Ä	O	Ä	Ü	A
R	B	L	Õ	Ä	N	G	K	N	E	N
P	A	A	P	N	N	U	P	E	♪	Õ

Võrokiilse multika', kildamängõ' ja memoriini' latsilõ: wi.werro.ee/lastekas/

Mälehtämi Põdekrati Üllet! 16.12.1958 – 12.08.2016

Olõ-i inämb Üllet mi siäh! Pärno-ja Setomaa juuriga Ülle jäi õigõ pia päält kooli pidämä Põlva kanti. Timä tüükotussõs sai Põlva latsiaid nimega Mudila, pörõhõlla Mesimumm. Säält lei tä folklooriansambli Kääkirjas. Latsõ kasviva üles umakiilse salmilugõmisõ ja laulmisõga. Näist saiva täüsinemise, kiä nüüd oppasõ ansambli ummi latsi ja tõmbasõ ütõh ka tutvit.

Üllest sai üle-eestilise rahvamuusigasäädungide festivali pääkõrraldaja, edimält Põlvah, iildampa Moosteh. Ku pallõ tüüd ja mõistmist nõusõ suurõ festivali kõrraldaminõ, mitõnd masti inemiisi kokkotuuminõ ja tüühü panminõ! Üllet olf tuu jaos jõudu viil sis, ku tervüs tuud inämb lupa es taha. Nüüd om meil Moosteh uma Folgikoda, kos egä keväjä helises Moisekatsi Elohelü. Alostusõst pääle tahtsõ Ülle anda festivalilõ Lõunõ-Eesti näo. Nii om ka võro keelest saanu ütõ festivali tunnistäht.

Ettevõtmiisi, mink man timä tarka säänd vaia lätõ, olf pallõ. Tä säameasjas olf tetä latsi ja oppajit kodokandi keele ja kultuuriga inämb tutvatas. Timä abiga saiva tarkust mano keelepeasõppajja. Põlvah vidi Ülle iist viil rahvamängõ festivali «Kes aias?». Ka Uma Pido tegijä saiva timä käest kõgõ nõvo ja api.

Ülle võtt ni nägi kõkkõ ello nigu korõmbalt – täl olf julgust unista ja väke ummi väärt hõlahuisi ello viä. Vana-Võromaa rahvamuusigategijä ja võro kultuuri sõbra leinase. Ülle olf ütõ, kiä meid kuuh hoisõ. Avitagu meid edespite kuuh hoita mälehtüs timäst!



KALLA URMAS

Kuuluda

Kuulutõsõ saatkõ
info@umaleht.ee
vai kõlistagõ
tel 78 22221



Kaal kaos kimmähe – avitas kodo-nõ tervüsilik süümine. Tohtri kitvã hääs! Hinnã nakkasõ pääle 6.90 €/kuu. Tulõ mano: www.erikorgu.ee.

Telli Uma Leht Võromaalt peri sõbralõ, tutvalõ vai sugulasõlõ!

6 kuud – 6 €
12 kuud – 12 €

Vällamaalõ: 39-42€

Telli saa tel 78 22 221 vai info@umaleht.ee